

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

No. LIX. Cvrtius Origvs Romanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

CVRTIVS ORIGVS ROMANVS.

Urtius S. Eustachii Cardinalis Origus Romanus natus est Anno 1661. die 9. Martii: Romam ideò patriam nactus, ut, unde Sacra Fides caput extulerat, inde Sacrae Fidei lumen longè illustrissimum prodiret. E-
nimverò Origus non modò sanguinis claritate, sed virtutum quoque splendore longè nobilissimus, jam in juvenili ætate ingenii & iudicii præstantiâ celebratissimus evaserat. Hinc Innocentius XI. à parentibus adductum, paternè amplexus est. Sub Alexandro VIII. in Sacrae Reipublicæ muniis fundamina jaciebat; & statim Magnum futurum apparebat. Sub Innocentio XII. spem de se conceptam magis, magisque confirmabat, & Protonotarii Apostolici munus summâ sui comendatione peragebat. Clemens XI. summum Virum propius complexus est, & in gravissimis quibusve Sacrae Reipublicæ muniis, prudentissimis ejus consiliis ut plurimum utebatur; ita ut nunquam magnum aliquod negotium aggredi videretur, quin cum exploratissimæ Sapientiæ Viro rem antea comunicaret: & ne sua deessent Virtuti præmia, Secretarium DELLA CONSULTA (ut vocant) Anno 1706. denominaverat. Erat illo nihil integrius; ita ut justitiam administraret cunctis limatissimo studio, consilia in omnem partem saluberrima suggereret, & semel suggesta, constanter manuteneret. Nulla ei major voluptas obtingere poterat, quàm quando cum doctissimis viris, non minus ipse literatus, propediem versabatur; quibuscum doctissima colloquia in multum tempus extrahere, eidem imprimis volupe erat. Orationis assiduitas in eo admiranda semper existebat, & quam ipse excolebat in Superos Religionem, à familiaribus suis unâ exigebat, ita ut nemo facile ex iis reperiretur, qui non ad piissimi Antistitis mores suas unâ actiones componeret. Frugaliter cum ipsemet vivat, necessitatibus pauperum se totum impendere videtur, quos subsidio in dies charitativo, & largis eleemosynis refocillat. Et talis Eleemosynarius in oculis Romanis pretiosissimus evadebat. Certè Fratrum (quos de misericordiâ indigitamus) seu Ordinis Theatinorum Protector jure perquam optimo creatus est. Nam pauperum liberalissimus fautor, hos servos Dei haud aliter, ac familiares suos colit & reveretur, eorum comodis unicè deservit, cibis, culcitris, alimoniis indigos refocillat, & effusissimæ charitatis visceribus eos complectitur, qui charitatis viscera ipsimet in fovendis indigis, & ægris juvandis expandunt. Ejus Ordinis Fundator est Divus Joannes de Deo: Unicum scopum is Ordo præfixum habet, ut Charitatis operibus totum, quantum se applicet; Hinc ægros fovent, undequaue venientes paternâ curâ suscipiunt, diu noctuque inserviunt, lectulos sternunt, sordes emundant, nec quicquam turpe existimant, quod pauperibus, in quibus Christum agnoscunt, exhibeant. Fundatorem agnoscunt Joannem de Deo, natum in Lusitaniâ; verum qui modò beneficiis Orbem complectitur Universum. Nam nec infideles quidem Zelosissimus horum Religiosorum fervor è suis Hospitalibus excludit; & oppidò multi, qui corpus curaturi èò deportabantur, animæ salutem invenerunt. Ipsius Ordinis Fratres eleemosynis fidelium unicè vivunt; nec etiam in proprios usus vi regulæ eleemosynam unquam efflagitant; nec nisi sponte oblatam pro se recipiunt; infallibili veluti spe augurati, divinam Providentiam sibi non defuturam, nec Deum derelicturum eos, qui ipsi, & creaturis à se productis, & ad imaginem suam efformatis, unicè deservirent. Primum Hospitale Granadæ in Hispaniâ erigebatur. Est Granada non modò Hispaniæ, sed Europæ propemodum Universæ hortus longè amœnissimus; & ex eo horto progerminati fuere flores, qui suaveolentem chari-

tatis fragrantiam in Orbem dispensarunt univcrsum. Is Ordo Hospitalitatis à Leone X. Anno 1520. Pontificiâ authoritate confirmabatur; sed Paulus IV. adhuc magis stabiliebat, & novis privilegiis augebat; nec enim Sacra Roma repudiare potest, aut unquam vult, quos beneficiis orbis experitur univcrsus. Hujus itaque Sacri Ordinis Protector Curtius Origus Romanus ut plurimum Romanum illum Curtium æmulabatur. Nam is patriæ laborantis necessitatibus ut subveniret, in apertum terræ hiatus cum equo sese immittebat; Contra Curtius Origus viscera Charitatis pandit, ut pauperes, quorum Rempublicam credit esse suam, conservet & nutriat. Si igitur Triumphum meritis Curtius Romanus, plebem Quiritum à Præsenti interitu vindicando, illustris etiam Corona debetur alteri Romano Curtio, ex Origiis progenito, qui causam pauperum facit esse suam; neminem unquam relinquendo, qui abs se indonatus recederet. Cùm virtutes Origiorum commemoro, est, cur & illud afferam, quod de quodam illorum publicis literis consignatum reperio: Versabatur ille in domo equidem honestissima, in qua tamen foeminam, Ægyptiacæ furia gemellam nactus erat, Josepho ipse Casto Simillimus; vestem siquidem domumque intempestâ nocte præcipiti fuga relinquebat, impuras Harpyæ manus effugiens; hyeme tamen Boreaque per eam noctem atrocius sævientibus, horas complures sub dio pernoctare cogebatur; lætissimus interea, quòd per incommoda corporis thesaurum animi publicâ servasset in viâ, qui latronem habuerat in domo. Sed ad Curtium Origium retrogradiendo, Virtutes ejus Sacrà Purpurâ dignissimas judicabat Clemens XI; Hinc etiam Anno 1712. die 18. Maji Cardinalitio Collegio adscriperat, in cujus amores dudum, virtutibus propellentibus, raptum se sentiebat; nec tamen ante diem XXVI. Septembris ejus anni promulgabatur; credo ut aliquantum in pectore Pontificis, cujus partem dudum occupâret, totus recumberet. Tunc quidem, cùm crearetur, Protonotarium Apostolicum agebat, Summus Justitiarius omnibus visus; hinc Omnibus acceptus, Omnibus amabilis. Anno 1717. in consistorio Secreto habito die XII. Aprilis Legationi Bonnoniensi à Sanctissimo Patre præficietur, Eminentissimo Purpurato Cusano successurus, qui eidem provinciæ per triennium cum laude præfuerat. Verba denominantis Pontificis ea fuere. *Labitur triennium ad quod Legationem Bonnoniensem commissimus Dilecto Filio nostro Augustino Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Cusano, qui eam sedulo ac fideliter exercuit. Eidem propterea Legationi præficere nunc intendimus Dilectum pariter Filium nostrum Curtium ejusdem Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Origium, de cujus FIDE, DOCTRINA & PRUDENTIA plurimum in Domino confidimus.* Ea Urbs Bonnoniensis inter clarissimas Italiæ habetur. Ab agrorum fertilitate Pinguis, seu vernaculâ linguâ (BOLOGNA LA GRASSA) cognominatur. Romanis parit; verum VIII. Sæculo Lombardis cecit. A Carolo Magno recuperata, iterum Romana Imperio subiciebatur. Sed sub Germanis Imperatoribus, ad libertatem Cives respiciebant; quam per discordias Imperatorum cum Pontificibus Romanis facile obtinebant, & tam strenuè propugnabant, ut Friderici II. notum filium Enzelinum captum in prælio, securitatis vadem diu tenerent. Sed brevi postea libero suo Regimine exciderant, Bentivolis, aliisque ejus ad se Urbis Imperium trahentibus; inter quorum incerta regimina diu fluctuans Bononia, tandem mitissimum dominium Romanum respexit, & Julio II. ultro se subdidit; Hinc quæ suapte in Romani Pontificis jura concessit, Romæ Soror nuncupatur. Ejus etiam honoris prærogativâ gaudet, ut Pontificis Legatus à Latere perpetuò apud se resideat, qui ejus necessitates propius inspiciat; nec minus Urbs Bonnoniensis in Aulâ Pontificis Legatum habet, ut panè prærogativâ & jure Principum gaudere videatur. Ea Urbs Doctorum Patria vulgò nuncupatur, cujus Universitas à Theodosio Juniore circa annum CCCXXIII. extructa dicitur. Hoc in comperto est, jus Civile æquè atque Canonicum è publicâ cathedrâ ea in Urbe primò omnium traditum; hinc vox communis orta, BONONIA DOCET. Eam itaque Urbem Origus regendam suscepit, & FIDE, DOCTRINA & PRUDENTIA (quales in eo Virtutes Clemens XI. de prædicaverat) adgubernabat. Cùm Anno 1721. reditum inde Romam adornaret, ut Regimen beneficentiâ inchoatum, beneficentiâ absolveret, captivos omnes, quos quidem delicta non usquequaque atrociter carceri mancipaverant, liberos dimitti curabat. Sed cùm is omnibus Virtutibus ut plurimum inclarescat, ante omnes tamen eximia Religio est, cujus commodis addictissimo studio semper invigilavit. Hinc jansenismi juratissimus hostis, in eo semper totus erat, ut repullulantem novi erroris opinionem deprimeret. Sic Quesnellanismum ortum in Galliâ averfabatur & minus in Senarum Regnum Sanctissimas curas convertebat. Unde quidam Episcopus rara è Senensi terrâ vasa, arte Indica affabrè elaborata haud ita pridem Eminentissimo nostro Cardinali Curtio Origo transmiserat. Sed Vas ipsemet Electionis creditur esse, quod in Ecclesiæ Thesauro perpetuò repositum manebit, æternumque vigebit.